

των φορεμάτων και τῶν κωνοειδῶν πέλων. Ἡ εὐκοσμία ἀπαιτεῖ ὥστε αἱ γυναῖκες εἰς τὰ μέρη ταῦτα νὰ φέρωσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τεμάχιον ὑφάσματος μαύρου ἢ κυανοῦ, καλουμένου λύκου· ἀλλ' ἐὰν τὸ πρόσωπόν των κρύπτεται, οἱ ὄμοι εἶναι ἐντελῶς ἀσκεπεῖς.—Νέα τις γυνὴ ἦλθε πρὸς ἐμὲ καὶ ἐτόλμησα νὰ τῇ ἀπευθύνω τὸν λόγον. « Ἄνθος τῶν ἐαρινῶν νυκτῶν, εἶπον, τί ἀπαιτεῖς ἀπὸ τὸν θεράποντά σου ; » Μοὶ ἀπεκρίθη τοὺς ἐξῆς λόγους· « Μὲ πληρόνεις τὸ δεῖπνον ; »

Ἴδου αἱ πρῶταί μου ἐντυπώσεις ἀφ' ὅτου ἐφθασα εἰς τὸ Τεχεράν τῆς Γαλλίας. Ἠρώτησα πῶς ἤμπορῶ νὰ σοὶ πέμψω τὴν παρούσαν καὶ ἔμαθον ὅτι ἀρκεῖ νὰ τὴν ῥίψω εἰς μικρὰν ὀπὴν ἐπὶ τῆς θύρας ἐμπόρου πωλοῦντος σάκχαριν καὶ κανέλλαν καὶ καλουμένου παντοπώλου.—Μανθάνω δὲ ὅτι ἀνθρώπος τις φορῶν πῖλον δερμάτινον θὰ ἔλθῃ νὰ τὴν παραλάβῃ καὶ νὰ Σὲ τὴν στείλῃ.—Ὅλα αὐτὰ μὲ φαίνονται λίαν ἀπίθανα.

Χαῖρε, καὶ βλέπε πάντοτε τὰς νύμφας Οὐρί εἰς τὰ ὄνειρά σου.

Παρίσια, τὴν 22 τῆς σελήνης Γιμμάδτ. ΟΥΓΒΕΚ.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΗΜΙΟΝΟΥ

Εἰς τὰ περὶ μακροβιότητος ἀνθρώπων καὶ ζῶων ποικίλα παραδείγματα, ἅτινα ἀναφέρει ἡ ἀξιόλογος πραγματεία τοῦ κ. Δ. Κ. Κυριακοπούλου, ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ 161 ἀριθμῷ τῆς Ἑστίας, ἀς προστεθῇ, ἐὰν μὴ ἀπαρέσκη τῇ Διευθύνσει τῆς Ἑστίας, καὶ τὸ περὶ τινος ἐν Ἀθήναις ἡμιόνου, ὅστις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἔζησεν ὀγδοήκοντα ἔτη. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ τοῦ ἡμιόνου τούτου ἱστορημένα εἶναι κάπως περιέργα, νομιζομεν ὅτι θέλομεν προξενήσει εὐχαριστήσιν τινα τοῖς ἀναγνώσταις τῆς Ἑστίας, αὐτολεξεῖ γνωστοποιούντες αὐτοῖς τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ὁ Ἀριστοτέλης μνημονεύει τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἡμιόνου. Τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ ἀπαντᾷ ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῆς περὶ Ζῶων Ἱστορίας τοῦ σοφοῦ Σταγειρίτου, ἔχει ὡδὲ πως· « Ζῆ δὲ ἡμιόνος ἔτη πολλά. Ἡδὴ γὰρ τις βεβίωκε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη· οἷον Ἀθηῆνσιν ὅτε τὸν νεῶν ἀποδόμοντα· ὃς καὶ ἀφειμένος διὰ γῆρας, συναμπεύων παραπορευόμενος παρῶζυνε τὰ ζεύγη πρὸς τὸ ἔργον· ὥστ' ἐψηφίσαντο μὴ ἀπελαύνειν αὐτὸν τοὺς σιτοπώλας ἀπὸ τῶν τηλιῶν. »

Περὶ τοῦ ἡμιόνου τούτου ἔχουσι γράψει μετὰ καὶ κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ ἕτεροι συγγραφεῖς, ὁ Πλίνιος, ὁ Αἰλιανὸς, ὁ Ἀππιανὸς καὶ ὁ Πλούταρχος. Ὁ τελευταῖος οὗτος μάλιστα παρέχει ἡμῖν λεπτομερείας τινὰς οἰονεὶ ἐξηγητικὰς καὶ διορθωτικὰς τοῦ ἄνω παρατεθειμένου χωρίου τοῦ Ἀριστοτέλους. Πληροφορεῖ ἡμᾶς δὲ τὰ δὴ ὅτι ὁ ναὸς, τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ὁποίου μνησίαν ποιεῖται ὁ Ἀριστοτέλης, εἶναι ὁ ὑπὸ

Περικλέους ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως κατασκευασθεὶς καὶ τῇ Παρθένῳ Ἀθηναῖ ἀφιερωθείς, καὶ ὅτι ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, θαυμάσας τοῦ ζῶου τὴν φιλοτιμίαν, οὐχὶ ἐψηφίσαντο νὰ μὴ ἀποδιώκωσιν οἱ σιτοπῶλαι τὸν ἡμιόνον προσερχόμενον, τροφῆς ἕνεκα, ταῖς τηλιαῖς,¹ ἀλλ' ὅτι οὗτος ἤθελε τρέφεσθαι δημοσίαις δαπάναις, ὡς ἐὰν ἦτον ἀθλητῆς, ὃν τὸ ἄχθος τῆς ἡλικίας καθίστα ἀνίκανον πλέον πρὸς τοὺς ἀγῶνας.²

Ἐν Ληξουρίῳ, 6 Φεβρουαρίου 1879.

ΣΠΗΡΙΑΔΗΝ Α. ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ.

ΜΩΡΙΑΙ

α'. Τὸ νομίζειν ὅτι ὄσῳ πλείονά τις τρώγει τόσοσιν γίνεται παχύτερος καὶ ῥωμαλαιότερος.

β'. Τὸ νομίζειν ὅτι ὄσῳ πλείονας ὥρας οἱ παῖδες σπουδάζωσιν ἐν τῷ σχολείῳ τόσοσιν παχύτερον μανθάνουσιν.

γ'. Τὸ συμπεραίνειν ὅτι ἐὰν ὁ περίπατος εἶναι ὑγιεινὸς, ὄσῳ οὗτος γίνεται βιαιότερος καὶ μᾶλλον ἐξαντλητικὸς πλείοτερον καλὸν παράγεται.

δ'. Τὸ νομίζειν ὅτι τὰς ὥρας τὰς ὁποίας ἀφαιρεῖ τις ἀπὸ τοῦ ὕπνου τοῦ τὰς κερδαίνει.

ε'. Τὸ θεωρεῖν ὅτι τὸ μικρότερον δωμάτιον τῆς οἰκίας εἶναι τὸ ἀρμόζον διὰ τὸν ὕπνον.

ς'. Τὸ φαντάζεσθαι ὅτι τὸ φάρμακον διὰ τοῦ ὁποίου θεραπεύεται τις ἀμέσως εἶναι καλὸν, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα.

ζ'. Τὸ διαπράττειν πράξιν τινα ἥτις καθ' ἑαυτὴν φαίνεται βλαβερὰ, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι ὁπῶς δῆποτε θέλει ὁ πράττων ταύτην διέλθῃ ἀτιμώρητος.

η'. Τὸ συμβουλεύειν ἄλλον νὰ λάβῃ φάρμακον τὸ ὁποῖον ἐδοκιμάσαμεν ἐφ' ἡμῶν, χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν ἐὰν οἱ ὄροι εἰσὶν οἱ αὐτοί.

θ'. Τὸ τρώγειν ἄνευ ὀρέξεως, ἢ τὸ ἐξακολουθεῖν τὸ φαγητὸν μετὰ τὸν κόρον, ἀπλῶς πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς γεύσεως.

ι'. Τὸ ἀποβάλλειν μέρος τῆς ἐνδυμασίας ἀμέσως μετὰ τὸν περίπατον, ἐνῶν ὁ ἀπλούστερος ἀμαξηλάτης γινώσκει ὅτι ἐὰν δὲν θέσῃ κάλυμμα ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ ἄμα ὡς παύσῃ τὴν ἐργασίαν τὸν χειμῶνα, θέλει χάσει τοῦτον ἐκ πνευμονίας.³

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ κόσμῳ, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τῆς Κίνας καὶ Ἰαπωνίας, ἀνέρχεται εἰς 58 περίπου ἑκατομμύρια.

1. Τηλιαί: Πλεκτὰ καὶ κοίλα κάνιστρα, τὰ ὁποῖα ἐγείμζον οἱ σιτοπῶλαι ἐξ ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτῶν πωλουμένων σιτικῶν καρπῶν καὶ οὕτω καθ' ἑκάστην ἐξέθετον ἕκαστος ὡς δείγμα τοῦ πωλουμένου εἶδους ἐξω τοῦ ἑαυτοῦ σιτοπωλείου. Αὐτὸ τοῦτο ποιοῦσι καὶ σήμερον ἐτι οἱ σιτοπῶλαι ἐν Κεφαλληνίᾳ.

2. Ἴδε Πλουτάρχου «Πότερα τῶν ζῶων φρονιμότερα κτλ.»

3. Ἀθηνᾶς.